

за свободата и задоволството на населението в България. С подкупваща и предразполагаща усмивка Вапцаров се обръщаше към нас и изказваше своето компетентно мнение по даден въпрос. Неговите оценки бяха вече твърде авторитетни за нас. В първия и втория куплети на стих "Селска хроника" Вапцаров отразява този момент - смисъла на радиопредаванията за грижите на държавата за народа.

Постоянен посетител на това кафене бе и бай Димитър Сугарев. - /Сульо, скотовъдец, съратник и верен другар на Яне Сандански, с проникателен ум. Седнал на съседната маса бай Димитър си пиеше кафето и слушаше радиопредаването. Често се обръщаше към нас и с погледа и усмивка искаше да каже "Гледате ли ги колко са нахални в твърденията им, че полагат грижи за народа и той е доволен."

Аз и сега си спомням как една вечер бай Димитър, възмутен от тая нахална агитация, той се изсекна, ^и доста шумно плю по пода, изтри с крак и каза: "Как безсрамно лъжат тия синковци." Вероятно този момент се е държало боко връзъл в паметта на Никола и той го отразява в третия куплет на стихотворението. "Комай си прав, обади се от ъгъла един младеж" - това бе младия Вапцаров. Вапцаров обичаше и уважаваше бай Д. Сугарев. В четвъртия куплет Вапцаров не забравя да напомни, че така са лъгали българския народ и през 1915 година, за да го взвлекат във войната на страната на Германия.

По-нататък Вапцаров протестира против намеренията на българското правителство да взвече българския народ в нова война пак на страната на Германия и се обръща към народа да си каже думата. Тогавашната народна дума бе: Долу войната! Съюз със СССР! Долу терора!

В стихотворението е отразено липсата на хранителни продукти, лошото качество на хляба, гладът и мизерията на народа. В издигнатия лозунг Вапцаров изрази и партийните директиви за момента. С този лозунг комунистите и младежите-ремсисти от околията се втурнаха за събиране на повече подписи. Бяха събрани към 500 подписа. Вапцаров бе доволен от тая ^{в Банско} активност. Това удвояваше неговите усилия и от лицето му не слизаше бодрост и усмивка. След арестуването му в полиц, участък в Банско, той не скрива радостта си от успеха на акцията и заявява: "Аз се оказах супер отзивчив на общественото движение за сключване на договор със СССР и написах стих "Селска хроника".

Този подем на прогресивните сили в Банско и околията се следеше от полицията. Тя наблюдаваше Вапцаров и следеше всяка негова стъпка. На 12. XII. 1940 г. Вапцаров е арестуван. При обиск у него е намерен един екземпляр от стих "Селска хроника". За устно и писмено подбуждане към вражда, омраза и престъпление спрямо отделни слоеве и класи на населението и към властта, с което може да се постави в опасност